

සරසවි ශිෂ්‍ය නායකයින්ට එරෙහි පොලිස් බියවැද්දීම් මාලාවක්

කල්ප ප්‍රනාන්දු හා නිලන්ත පෙරේරා විසිනි
2013 අප්‍රේල් 12

ආධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට එරෙහිව වැඩෙන පවතින ශිෂ්‍ය අරගල මර්දනය කිරීම සඳහා රාජපක්ෂ ආන්ඩුව ගෙන යන ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී වැඩ පිලිවෙල තීව්‍ර කරමින් පසුගිය මාස කීපය පුරා විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය නායකයින්ට එරෙහිව පොලිස් තර්ජන හා බිය වැද්දීම් මාලාවක් මුදා හැර ඇත.

“අන් ශිෂ්‍යයන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු ගැන සිතා” ශිෂ්‍ය සංගම් කටයුතු වලින් ඉවත් වන ලෙස බල කරමින් “සරසවි දෙමාපිය සංවිධානය” හා “සරසවි ස්වාධීන සිසුන්” යන ව්‍යාජ නම් වලින් දිවයිනේ සෑම සරසවියකම පාහේ ශිෂ්‍ය සංගම් නායකයින්ට තර්ජනාත්මක ලිපි ලැබී ඇත. මීට අමතරව මෙම ශිෂ්‍ය නායකයින්ගේ නිවෙස් වලට ගිය රහස් පොලිසිය දෙමාපියන් බිය වද්දමින් තම දරුවන් ශිෂ්‍ය සංගම් ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් ඉවත් කර ගන්නා ලෙස බල කර තිබේ.

කැලනිය විශ්ව විද්‍යාලයේ මහා ශිෂ්‍ය සංගමයේ ලේකම් ශ්‍යාමලී ලියනාරච්චි මෙම බියවැද්දීම් වල මෑතම ගොදුර යි. ඉහත ලිපි වලින් හා රහස් පොලිසියේ මැදිහත් වීමෙන් කරන ලද තර්ජනයන්ගෙන් අනතුරුව පසුගිය පෙබරවාරි 21 දා ඇය ජාතිද්‍රෝහීය ලෙස නම් කරමින් ඡායාරූපය ද සහිත පෝස්ටරයක් බොරලැස්ගමුව ප්‍රදේශය අලවා තිබිනි.

මෙම සිදුවීම් මාලාව විස්තර කරමින් ලියනාරච්චි ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය ට (ලෝසවෙඅ) මෙසේ පැවසුවාය:

“පෙබරවාරි 21 දා රාත්‍රියේ මගේ ගෙවල් අවට තමයි මෙම පෝස්ටරය අලවලා තිබුනේ. මම මේ ගැන බොරලැස්ගමුව පොලිසියට පැමිනිලි කලා. මගේ ජීවිතයට මරන තර්ජනයන් පවතින බවත් ජීවිතයට හානියක් වුවහොත් ආන්ඩුව එයට වගකිව යුතු බවත් පැමිනිල්ලේ සටහන් කර ගන්නා ලෙස කීවා.”

ආන්ඩුවට එරෙහිව කරන එවන් පැමිනිලි වලදී පොලිසිය නිරතුරුව හැසිරෙන නීති විරෝධී ස්වභාවයෙන් බොරලැස්ගමුව පොලිසිය වෙනස් වී නොමැත. ඇය මෙසේ පැවසුවාය: “ඒත් පොලිසිය ආන්ඩුවට විරුද්ධ ව පැමිනිලි බාර ගත නොහැකි බව දන්වා පැමිනිල්ලේ එය සඳහන් කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කලා.

“මෙම සිද්ධියට පෙරත් විවිධ ආකාරයේ තර්ජන තිබිබා. දුරකථනයෙන් පවා අවස්ථා ගතනාවකදී මරන තර්ජන නිර්නාමිකව එල්ල කලා. ඒවා ගැන තකන්නේ නැතිව ශිෂ්‍ය සංගමයේ වැඩ කලා. ජාතිය පාවලා දෙන බව තමයි ප්‍රධාන වෝදනාව වෙන්නේ. ඇත්තටම මේ තර්ජන වැඩි වුනේ යාපන විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයින් අත් අඩංගුවට ගත් වේලාවේ ශිෂ්‍ය සංගම් ඒකට විරුද්ධව උද්ඝෝෂනය කලා. මම ඒවායේ හිටියා. අලවපු පෝස්ටරයේ තියෙන ඡායාරූපයත් මම උද්ඝෝෂනයක ඉන්න එකක්.”

මෙම ප්‍රකෝපකාරී පෝස්ටරයට පෙර ලියනාරච්චිගේ නිවසට පැමිනි මිරිහාන පොලීසියේ අපරාධ කොට්ඨාසයේ නිලධාරීන් දෙදෙනකු කැලනිය විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය සංගම් හි ක්‍රියාකාරකම් පිලිබඳවත් යාපනය විශ්ව විද්‍යාලයේ සිසුන් අත්අඩංගුවට ගැනීමට එරෙහිව පැවැත් වූ උද්ඝෝෂනයත් පිලිබඳවත් ඇයගේ මවගෙන් විමසා සටහන් කරගෙන ගොස් ඇත.

ඉන් අනතුරුව සිවිල් ඇදුමෙන් සැරසුණු පොලිස් නිලධාරීන් ඇයගේ නිවස අවට කරක් ගසා ඇත. එමෙන්ම අසල්වැසිත්ගෙන් ඇය පිලිබඳව තොරතුරු විමසා ඇති බව තම පවුලට හිතවත් ග්‍රාමාරක්ෂක භටයෙක් පැවසූ බව ලියනාරච්චි තවදුරටත් පැවසුවාය.

මෙම පොලිස් නිලධාරීන් කැලනිය විශ්වවිද්‍යාලයේ මහා ශිෂ්‍ය සංගමයේ හිටපු සභාපති, ලේකම් හා භාන්ඩාගාරක යන අයගේ නිවෙස්වලට ද ගොස් විස්තර සටහන් කරගෙන ඇති බව ද ප්‍රදේශයේ ග්‍රාම නිලධාරීන්ගෙන් එම සිසුන් පිලිබඳ වාර්තා කැඳවා ඇති බව ද ලියනාරච්චි ලෝසවෙඅට කීවා ය.

මෙම බියවැද්දීම් මාලාවේ කොටසක් ලෙස දුරකථන හා කෙටි පනිවිඩ (එස්එම්එස්) ඔස්සේ ජේරාදෙනිය, කැලනිය, සබරගමුව, රුහුණ වැනි විශ්ව විද්‍යාලයන් හි ශිෂ්‍ය නායකයන්ට මරනීය තර්ජන එල්ල කොට ඇත.

ලියනාරච්චි ඇතුළු අනෙකුත් ශිෂ්‍ය නායක නායිකාවන්ට එරෙහි මෙම බියවැද්දීම්වල පාඩම් තරුනයන් හා ශිෂ්‍යයන් වටහා ගත යුතුය.

ගැඹුරුවන ලෝක ආර්ථික අර්බුදයේ කොන්දේසි යටතේ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ නියෝග ක්‍රියාවට දමමින් සිටින රාජපක්ෂ ආන්ඩුව, නිදහස් අධ්‍යාපනය

හා සෞඛ්‍යය ඇතුළු සමාජ සුබසාධන ක්ෂේත්‍ර කාර්මික කම්කරු පීඩිත මහජනතාව මත අර්බුදයේ සියලු බර පටවමින් සිටී. මෙම ප්‍රභා‍රයන් ඉවසනු නොහැකිව අරගලයට පිවිසෙන කම්කරුවන්ට, ශිෂ්‍යයන්ට හා අවශේෂ පීඩිතයන්ට එරෙහිව තම මර්දන හස්තය දිගේලි කරන රාජපක්ෂ, පොලිස් රාජ්‍යයක් දෙසට වේගයෙන් පියවර තබමින් සිටී. ශිෂ්‍ය නායක නායිකාවන්ට එරෙහි ප්‍රකෝපකරනයන් ද මෙම මර්දන ක්‍රියාදාමයේ එක් අංශයකි.

දෙමළ ජනයාට එරෙහි වර්ගවාදී යුද්ධයේ දී සමාජවාදී සමානතා පක්ෂය (සසප) හා එහි පූර්වගාමියා වූ විප්ලවවාදී කොමියුනිස්ට් සංගමය එක දිගට අවධාරනය කලේ මෙම යුද්ධය කම්කරු පන්තියේ යුද්ධයක් නොවන බවත් එයින් තම මර්දන යන්ත්‍රය ශක්තිමත් කර ගන්නා රාජ්‍ය යන්ත්‍රය උතුරට එල්ල කර ඇති ධනපති ප්‍රභා‍රය දකුනට ද එල්ල කරන බවයි. යුද්ධයට එරෙහිව සසප ඉදිරිපත් කලේ සිංහල හා දෙමළ කම්කරුවන්ගේ එකමුතුවෙන් ගොඩ නගන ශ්‍රී ලංකා-ඊලම් සමාජවාදී සමූහාන්ඩුවක ඉදිරි දර්ශනයයි.

යුද්ධය සම්බන්ධයෙන් අදහස් දක්වමින් ලියනාරච්චි කියා සිටියේ යුද්ධයේ අවසන් වසර කිහිපය තුළත් ඉන් පෙරත් විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය සංගම් හෝ අන්තර් විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය බල මන්ඩලය (අවිශ්බ්‍රමය) හෝ යුද්ධයට කිසිදු සහයෝගයක් නොදුන් බවයි. නමුත් සත්‍යය එය නොවේ.

ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙන් (ජවිපෙ) බෙදී වෙන් වූ එහෙත් එම දේශපාලනයෙන් නොබිඳුනු පෙරටුගාමී සමාජවාදී පක්ෂයේත් (පෙසප), එහි හස්තයක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වන අවිශ්බ්‍රමයේත්, දෙමළ මහජනතාව පිලිබඳ ව්‍යාජ මානුෂීය කඩතුරාවට තරුනයන් හා ශිෂ්‍යයන් මුලා නොවිය යුතුය. යුද්ධය පවතින සමයේ ජවිපෙ තුළ සිටි මෙම පෙසප නායකයන් තරුනයන්ට හා ශිෂ්‍යයන්ට කියා සිටියේ "පලමුව යුද ජයග්‍රහනය අවශ්‍ය බවත් දෙමළ මහජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතීන් දෙවැනි බවත්ය."

මෙම සහයෝගයෙන් වාරුව ලැබූ රාජපක්ෂ වර්ගවාදී යුද්ධයත්, අධ්‍යාපනය ඇතුළු මහ ජන සුබසාධනයන්ට එරෙහි ප්‍රභා‍රයන් යන දෙකම වේගවත් කලේය. 2009 දී යුද්ධය අවසාන වීමත් සමග, යුද්ධයේ දී ශක්තිමත් කර ගත් මර්දන යන්ත්‍රය දිවයිනේ සමස්ත කම්කරු පීඩිත මහජනතාව තලා පෙලා දැමීම සඳහා යොදා ගැනීම තීව්‍ර කෙරින.

නිදහස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රවට එරෙහිව අරගලයට පිවිස සිටින තරුන හා ශිෂ්‍ය කොටස් මර්දනය කිරීම සඳහා යොදා ගනු ලබන්නේ ද මෙම මර්දන යන්ත්‍රය හා එහි ක්‍රමවේදයන්ම ය.

මැතදී සබරගමුව විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය සංගම් පහක් තහනම් කර පස් දෙනෙකුගේ ශිෂ්‍ය භාවය අහෝසි කර ඇත. ජනවාරි 29 දින ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය ක්‍රියාකාරීන් එකොලොස්දෙනෙකුගේ ශිෂ්‍ය භාවය අහෝසි කර ඇති අතර ඉන් තිදෙනෙකුගේ ශිෂ්‍ය භාවය ජීවිතාන්තය දක්වා අහෝසි කර ඇත. එමෙන්ම යාපනය විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය නායකයින් හතර දෙනෙකු 2012 නොවැම්බර් මාසයේ දී අත්අඩංගුවට ගත් පොලිසිය ප්‍රශ්න කිරීම සඳහා ක්‍රස්ත විමර්ශන ඒකකයට භාර දෙනු ලැබීය.

මේ අතර සරසවි ශිෂ්‍ය සංගම් හි දේශපාලනය පිලිබඳව ලියනාරච්චිගේ අදහස් විමසූ විට ඇය කියා සිටියේ ' "මට පුද්ගලික දේශපාලනයක් තියෙනවා. ඒක ශිෂ්‍ය දේශපාලනයට ගාලාගෙන නැහැ. අපි කිසිම පක්ෂයකට කඩේ යන්නේ නැහැ" යනුවෙනි. පෙසප විසින් ඉදිරිපත් කරන මෙම සූත්‍රය ජවිපෙ විසින් එකල නොරොම්බල් කල ප්‍රලාපයට කවර අයුරකින් හෝ වෙනස් නැත. අවිශ්බ්‍රමය තම දේශපාලනයේ හස්තයක් ලෙස විවාතවම හසුරුවන අතරම ජවිපෙ නිරතුරුව කියා සිටියේ තමා සහ අවිශ්බ්‍රමය අතර කවර හෝ සම්බන්ධයක් නොමැති බවයි.

රාජපක්ෂ පාලන තන්ත්‍රයේ මෙම ප්‍රභා‍රයන් "ශිෂ්‍ය දේශපාලනය" හෝ ආන්ඩුවට බලපෑම් දැමීම මගින් ආපසු හැරවීමට හෝ පරාජයට පත් කිරීමට නොහැක. පෙසප පිටුබලය සහිතව අවිශ්බ්‍රමය හා සරසවි ශිෂ්‍ය සංගම් පතුරන දේශපාලන මිථ්‍යාවන්ගේ ප්‍රතිඵලය වන්නේ ආන්ඩුවේ ප්‍රභා‍රයන් හමුවේ ශිෂ්‍යයන් දේශපාලනිකව නිරායුධ කිරීමයි.

මෙම ධනපති ප්‍රභා‍රයන්ට එරෙහිව ශිෂ්‍යයන්ට සටන් කල හැකි වන්නේ කම්කරු පන්තිය දෙසට හැරී නව සමාජවාදී නායකත්වයක් ගොඩනැගීම තුලින්ම පමණි. මෙම ඉදිරිදර්ශනය තහවුරු කිරීම සඳහා සටන් වදින එකම ව්‍යාපාරය සමාජවාදී සමානතා පක්ෂය හා එහි ශිෂ්‍ය ව්‍යාපාරය වන සමාජ සමානතාවය සඳහා ජාත්‍යන්තර ශිෂ්‍යයෝ (සසජාශි) පමණි.